

Kuldhani

Illustrerindud Aspasia Xydea

Tekstid: <https://www.paidika-paramythia.gr/>

Tõlge: Ruta Pels (Eesti People to People)
Illustratsioon – montaaž: Aspasia Xydea (Muinasjutumuuseum)

©AR4Youth, 2022

See sisu on litsentsitud [Creative Commons Attribution 4.0 International \(CC BY 4.0\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) litsentsi alusel. See tähendab, et korduvkasutamine on lubatud eeldusel, et antakse asjakohane krediit ja näidatakse muudatusi.

AR4Youthist

Koolitus noortele liitreaalsuse teemal Autoring, mis tutvustab immateriaalseid kultuurivarasid kasutusjuhtudeks ([AR4Youth](#)) ion projekt, mida rahastab Euroopa Liidu Erasmus+ programm, mida koordineerib Sotsiaal- ja Haridusteaduste Uurimis- ja Innovatsioonikeskus ([RISC](#)) ning koostöös organisatsioonidega alates aastast. Holland ([ATERMON](#)), Küpros ([Fairy Tale Museum](#)), Leedu ([Active Youth](#)), Kreeka ([AKNOW](#)) ja Eesti ([Eesti People to People](#)).

AR4Youth keskendub noorte koolitamisele laiendatud reaalsuse (AR) projekti kavandamisel, kavandamisel ja rakendamisel raamatute, juhendite või käsiraamatute digiteerimiseks ja täiendamiseks. Lisaks tunnistades vajadust säilitada meie kultuuripärandit, mis on meie väärtuste, uskumuste ja püüdluste aluseks, ning järgides säästva arengu eesmärgi (SDG) 11.4 “tugevdada jõupingutusi maailma kultuuri- ja looduspärandi kaitsmiseks ja kaitsmiseks”, kasutab projekt juhtumiuuringutena Kreeka, Leedu ja Eesti muinasjutte, müüte ja legende, mis muudetakse digitaalselt AR-tekstideks ja säilitatakse projekti kultuurilises digitaalraamatukogus.

Eespool nimetatud ulatuse käsitlemiseks on projekti eesmärk saavutada järgmised eesmärgid:

- täiustada noorte digioskusi (st AR-tehnoloogiate kasutamist), pöörates erilist tähelepanu NEET-noortele (ei ole hariduses, töökohas või koolituses);
- anda noortele konkurentsivõimeline kvalifikatsioon kas tööturule sisenemiseks või oma ettevõtliku tuleviku kujundamiseks;
- Tõsta noorte teadlikkust partnerriikide kultuuripärandi aspektidest;
- teadvustada neile kultuuripärandi ja täpsemalt traditsiooniliste muinasjuttude, müütide ja legendide säilitamise tähtsust digiteerimise kaudu;
- Tõsta noorsootöö kvaliteeti ja innovaatsilisust läbi süvendatud digikoolituse loomise.

Rohkem infot projekti ja selle tegevuste kohta leiab projekti kodulehelt <https://www.ar4youth.eu/>, ja Facebooki kontolt (@AR4Youth).

Rahastatud Euroopa Liidu poolt. Avaldatud seisukohad ja arvamused on ainult autori(te) omad ega pruugi kajastada Euroopa Liidu või Euroopa Hariduse ja Kultuuri Rakendusameti (EACEA) seisukohti ja arvamusi. Euroopa Liit ega EACEA nende eest ei vastuta.

E

las kord üks mees, kellel oli kolm poega. Kõige nooremat kutsuti rumalaks ja kõik põlgasid teda ja tegid tema üle nalja.

Ühel päeval tahtis vanem poeg minna metsa puid raiuma. Enne majast lahkumist andis ema talle ühe piruka ja pudeli veini, et ta ei tunneks nälga ega janu. Metsa jõudes kohtas ta vana meest. Vanamees tervitas teda sõnadega: "Anna mulle tükk oma pirukast ja luba juua sinu veini, sest ma olen väga näljane ja mul on janu!" Nutikas poeg aga vastas: "Kui ma annan sulle oma piruka ja veini, siis ei jää mulle enam midagi. Niisiis, liigu edasi ja ära kuluta minu aega." Ta jättis vanamehe ja läks edasi.

Kui ta leidis küttepuides sobiva puu ja hakkas seda raiuma, ei arvanud ta, et tal võib sellega palju aega minna. Mõne löögi järel lõi kirves mööda ja tabas tema kätt. Seega oli ta sunnitud koju tagasi pöörduma, et lasta haava kinni siduda. Tegelikult põhjustas tema vigastuse aga vanamees.

Pärast seda, kui esimene poeg puudeta ja vigastatuna koju naasis, suundus teine poeg metsa. Ka talle andis ema kaasa piruka ja pudeli veini. Metsa jõudes kohtas ta sedasama vanameest, kes palus talt tüki pirukat ja lonksu veini.

Kuid ka teine poeg keeldus, öeldes: "Mis ma sulle annan, jääb mul endal puudu, nii et mine oma teed ja ära raiska mu aega!" Niisiis jättis ta mehe seisma ja sammus metsa poole. Ka teda ootas ees karistus. Pärast paari kirvelööki tuli kirves lahti ja tabas teda jalga, nii et ta kanti koju tagasi.

Siis ütleb noorim poeg:

"Isa, las ma lähen puid raiuma."
"Su vennad said haiget seda tehes" vastas isa, "sa ei tea neist asjadest, unusta ära."
Kuid Rumal ei jätnud järgi ja anus isa, kuni too ütles talle: "Olgu, kui sinuga juhtubki midagi, siis vähemalt saab see sulle õppetunniks."

Ema andis talle kaasa tuhande ja veest tehtud piruka ning pudeli õlut, mis oli juba hapuks läinud. Metsa jõudes kohtas ka tema vanameest, kes teda tervitas ja ütles: "Anna mulle tükike oma pirukat ja lonks oma pudelist, mul on suur nälg ja janu!"

Rumal vastas: "Mul on ainult tuhapirukas ja hapu õlu. Kui oled sellega rahul, siis istume maha ja sööme." Vanamees nõustus, aga kui nad maha istusid ja Rumal tuhapiruka välja võttis, oli sellest saanud suurepärase munapirukas ja hapust õllest oli saanud hea vein.

Nii nad istusid maha ja pärast söömist ja joomist ütles vanamees: "Kuna sul on hea süda ja sa jagad teistega seda, mis on sinu oma, siis ma annan sulle õnne. Otse seal on vana puu. Raiu see maha ja selle juurte sees leiad midagi." Nende sõnadega jättis vanamees hüvasti ja lahkus.

Kui Rumal puu maha raius, leidis ta selle juurtest hane, millel olid puhtast kullast tiivad.

Ta võttis hane välja, võttis kaasa ja läks kõrtsi ööbima. Kõrtsiomanikul oli kolm tütart, kellele pakkus suurt huvi see kummaline lind. Nad tahtsid varastada ühe hane kuldse sule.

Vanem tütar mõtles: "Küllap on mingi võimalus tal sulg välja tõmmata!" ja kui Rumal välja läks, haaras ta hane tiivast kinni, kuid ta sõrmed jäid selle külge kinni. Natukese aja pärast tuli teine tütar ja tahtis hanelt ka midagi võtta. Kuid niipea, kui ta oma öde puudutas, klammerdus ta tema külge. Kui tuli ka kolmas öde, hakkasid teised kaks tema peale karjuma: "Kao siit ära, jumala eest, mine välja!" Kolmas ei saanud aga aru, miks ta peaks lahkuma ja jooksis hane poole. Kuid niipea, kui ta oma keskmist öde puudutas, jäi temagi kinni. Niisiis, kolm öde ööbisid koos hanega.

Järgmisel hommikul võttis Rumal hane sülle ja asus teele, pööramata tähelepanu tüdrukutele, kes tema külge klammerdusid. Tüdrukud jooksid talle järele, üks vasakul ja teine paremal, püüdes pidada sammu maha kukkumata.

Teel kohtasid nad preestrit, kes neid nähes sai vihaseks: "Te ulakad tüdrukud, ei häbene noormehele järele joosta, see pole üldse õige!" Lauset lõpetades haaras ta väiksemal käest, et teda tõmmata, kuid niipea kui ta teda puudutas, jäi ta kinni ja oli sunnitud neile järgi jooksuma.

Mõne aja pärast ristusid nende teed kirikuvolinikuga, kes nägi preestrit kolmele tüdrukule järele jooksmas. Ta oli vaatepildist hämmastunud ja hüüdis: „Kuhu sa nii kiiresti lähed, preester? Ära unusta, et meil on täna ristimine!" Ta jooksis tema juurde ja tõmbas teda varrukast, kuid ka tema jäi kinni.

Kui need viis kuldhanele järgnesid, kohtasid nad kahte talumeest, kes olid hargid õlal põllult tagasi tulemas. Preester karjus neile, et nad vabastaksid nii tema kui ka voliniku. Aga niipea kui nad volinikku puudutasid, jäid ka nemad kinni ja nüüd jooksid nad seitsmekesi Rumala ja hane järgi.

Lõpuks jõudsid nad kõik koos ühte linna. Selles linnas elas kuningas, kelle tütar oli nii tõsine, et keegi ei suutnud teda naerma ajada. Niisiis kehtestas kuningas seaduse, et kes suudab teda naerma ajada, abiellub temaga. Kui Rumal seda kuulis, läks ta oma saatjaskonnaga printsessi juurde ja kui naine nägi seitset inimest üksteise järel jooksmas, hakkas ta nii kõvasti naerma, et ei suutnud enam naermist lõpetada.

Ja nii palus Rumal printsessi omale naiseks, kuid kuningale ei meeldinud selline peigmees sugugi ja ta leidis rea vabandusi keeldumiseks. Lõpuks palus ta, et too tooks talle mehe, kes suudaks ära juua keldriteäie veini.

Rumal mõtles vanamehele ja läks metsa temalt abi paluma. Kohas, kus ta oli puud raiunud, nägi ta istumas kurva ilmega meest. Rumal küsis temalt, mis tal juhtus ja miks ta nii kurb on.

"Mul on suur janu ja ma ei suuda seda kustutada, ma ei talu külma vett. Ma jõin ära vaadi veini, kuid mida suudab teha väike tilk kuumat kiviga?" vastas võõras. "Ma saan sind aidata," ütles Rumal. "Tule minuga ja sa saad palju veini!"

Ta viis mehe kuninga keldrisse ning võõras tormas suurte tünnide kallale. Ta jõi, jõi, jõi ja ühe päeva oli ta terve keldri ära joonud. Rumal küsis uuesti printsessi naiseks, kuid kuningas oli väga pahane, et selline inimene, keda kõik kutsusid Rumalaks, abiellub tema tütreaga.

Niisiis seadis ta uue reegli: ta peab tooma mehe, kes suudab ära süüa mäe leiba. Rumal pikalt mõtlemata läks kohe metsa. Seal samast kohast leidis ta mehe istumas, vöö kõhu ümber ja kurva näoga.

Mees ütles: "Ma olen terve hunniku leiba ära süüanud, aga mida see teha saab, kui sa oled sama nälgjane nagu mina praegu? Mu kõht jääb tühjaks ja ma pean kõhu kinni siduma, et ma nälga ei sureks."

Rumalal oli hea meel ja ütles talle: "Tule minuga ja sa sööd kõhu täis."

Ta viis mehe kuninga aeda, kes oli kogunud kogu tema kuningriigi jahu ja palus küpsetada tohutu mäe leiba. Metsamees seisis mäe ees ja hakkas sööma ja sööma ja sööma... Nii, ühe päevaga oli leivamägi kadunud!

Rumal palus printsessi kolmandat korda, kuid kuningas otsis uuesti võimalust peigmehest vabaneda. Seekord palus ta laeva, mis saaks sõita maal ja merel: "Kohe, kui selle leiad, saad mu tütre omale naiseks!" ütles ta.

Rumal läks uuesti metsa, kus oli vanamees. "Ma sõin ja jõin sinu eest," ütles vanamees talle, "nüüd annan ma sulle ka laeva. Ma teen seda kõike sellepärast, et olid olnud minu vastu lahke!"

Niisiis andis ta talle laeva, mis võis sõita nii maal kui ka merel. Kui kuningas nägi, et tema tingimus on täidetud, ei saanud ta enam keelduda oma tütart mehele andmast.

Nii peeti pulmad ja pärast kuninga surma päris Rumal kuningriigi ja elas aastaid õnnelikult oma naisega.

Kaasrahanud
Euroopa Liit